

je dobro godilo.“ Prva prestrašenost in nezaupnost je izginila s staričinega obraza.

„Ne zamerite, da vas motim! Sem rekla, moram pogledat, ali ste še živi in zdravi? Glejte, teta, če ne boste zamerili, to ruto sem vam prinesla!“ Maruška je odgrnila

„Kolikrat ste mi že kaj dali v prejšnjih letih! Le pomerite si ruto!“ — Maruška ji je sama dela ruto na sivo glavo. „Saj sem rekla, tako se vam podá! Za deset let ste precej mlajši. Prav kakor nalašč je za vas. Čakajte, zdaj jo bova pa zopet zavili, pa jo boste shranili. Tako!“

„Da se vendar še kak človek spomni mene, revice!“ je rekla Franca in si obrisala solze, ki so ji kapale iz oči od samega ginenja.

„Nikarte no! Prava reč je to! Kolikrat ste mi vi kaj dali, ko sem bila mlada. In saj smo tudi v sorodu malo. Moje rajne matere oče so bili mali brat vaše matere.“

„I, seveda smo si v sorodu. Pa mene se še noben sorodnik ni spomnil. No, ti bodem že vedela hvaležnost. Pojdi, si bodeš ogledala malo naš dom.“

„Ali ste sami doma?“

„Sama. Brat Primož je šel s Tono po mrvo v laz, ker v soboto nismo mogli vsega domov spraviti zaradi hude ure. Dela je pri nas zmerom črez glavo. Ko bi le jaz za kaj bila! Ali nisem za nič več. Starost bridkost! Vse moje vrstnice so že šle počivat. Samo jaz, stara reva, še kolo-vratim po zemlji.“

„Prav ste stari! Saj se niste skoraj nič izpremenili, odkar vas nisem videla. Tako še greste ko ptica. Za delo ste pa še taki, mi je pravil moj brat — kaj hočem, malo neumen je, pa ima dobro srce —, da se dveh ne ustrašite.“

„Je pravil? Glej, glej!“ Franci se je samo smejalo. „Eh, veš, človek se spridi z delom. Ali

zavitek. Starka je zagledala lepo novo ruto, ki se je lesketala na solncu kakor sama svila.

„Joj, joj!“ se je čudila starka. „To ruto si meni prinesla? Kako se sveti! Kako je lepa! Ali mora biti draga! Kaj ti bom pa jaz dala?“

moram biti za vse sama! Tako trpim ko kamen na cesti. Ha, ko sem bila mlada, misliš, da mi je kaj bilo mernik žita na glavi v malin nesti! Tako sem šla ko prazna pa pela sem celo pot ko zvon. Zdaj je

Izklesal Alojzij Progar.

Sv. Jožef.

Relief v cerkvi na Sv. Višarjih.